ΤΡΙΒΟΛΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ
(ΒΟΥΝΑΡΑΚΙ - ΜΥΤΙΛΗΝΗ)
ΜΥΤΙΛΗΝΗ 26 Αὐγούστου 1932
ΧΡΟΝΙΑ 1η—ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 36

ΕΥΘΥΜΟ — ΣΑΤΥΡΙΚΟ — ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΚΥΡΙΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

Εἰσήλθομεν, λοιπόν, εἰς τὴν ἐκλογικὴν περίοδον! Βεβαίως δὲν εἴδομεν εἰσέτι τοιχοκολλημένους ὑποψηφίους νὰ μᾶς προσμειδιοῦσε οὔτε τζίρον εἰς τὶς ταβέρνες· μήτε κεράσματα εἰς τὰ καφενεῖα τῆς Ἐπάνω Σκάλας, τοῦ Συνοικισμοῦ καὶ τὰ συνοικιακὰ ἀπὸ κεῖνα ποὺ...εἶνε πληρωμένα. Ἀλλὰ μήπως μόνον αὐτὰ εἶνε τὰ χαρακτηριστικὰ φαινόμενα τῆς προεκλογικῆς περιόδου!

Καὶ τοῦ φθινοπώρου οἱ προάγγελοι εἶνε οἱ ξενικοὶ κεφαλάδες καὶ οἱ ὄρτυγες καὶ αἱ τρυγόνες. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἠμπόδισε τὸ ἐφετεινὸν φθινόπωρον νὰ μᾶς ἔλθει μαζὺ μὲ τὰ χελιδόνια.

Τούτων οὕτως ἐχόντων καὶ ἐφ' ὅσον νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι ἐφέτος, τίποτε δὲν μᾶς ἐμποδίζει νὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς μερικὰ κλασικὰ φαινόμενα, ποὺ μᾶς πείθουν περὶ τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ παρόντος κυρίου μας ἄρθρου.

Πρῶτον φαινόμενον, σπουδαιότατον κατὰ τὴν ἀντίληψίν μας εἶνε ἡ γελανὴς μορφὴ τῶν πολιτευομένων γνωστῶν τε καὶ ἀγνώστων. Ὅταν βλέπετε ἀνθρώπους ποὺ δὲν σᾶς ἠξίωσαν ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον τετραετίαν οὔτε ἑνὸς βλοσυροῦ βλέματος, νὰ ἀρχινοῦν ἐξαφνικὰ ἔνα πρωὶ νὰ σᾶς χαιρετοῦν μὲ γλυκύτητα καὶ νὰ σᾶς ὁμιλοῦν μὲ οἰκειότητα ἤγουν τεκλιφσίζικα διὰ τὴν προστασίαν τοῦ ἐμπορίου ἂν εἶσθε ἔμπορος, τῆς Γεωργίας, ἂν εἶσθε ὑπήκοος τοῦ κ. Παναγ. Χιωτέλλη τῆς κτηνοτροφίας ἂν ἔχετε τὴν εὐτυχίαν νὰ ζῆτε μὲ τετράποδα κερασφόρα καὶ μὴ, μακρὰν τῶν πόλεων καὶ τῶν διπόδων κερασφόρων δὲν χρειάζεται φιλοσοφία διὰ νὰ ἐξηγήσετε τὸ ἀστεῖον αὐτὸ φαινόμενον. Ἐμύρισαν ἐκλογαί. Αὐτὸ εἶνε.

Δι' αὐτὸ ἄλλως τε παρητήθη καὶ ὁ συνάδελφος κ. Ἀθανάσιος Γκράβαλης ἀπὸ τὸν «Ἑλ. Λόγον» εὑρίσκων ἀσυμβίβαστον τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀρχισυντάκτου καὶ τοῦ βουλευτοῦ. Δι' αὐτὸ ὁ συνάδελφος κ. Ἀλκιβ. Μαριγλῆς διέκοψε τὴν ἔκδοσίν του ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα, σκοπεύων νὰ ἐπανέλθει δριμύτερος, σοβαρώτερος καὶ δισεβδομαδιαῖος. Δι' αὐτὸ ὁ ἡμέτερος πολύτιμος συνεργάτης κ. Δῆμος Λόντος συχνάζει εἰς τὰ λαϊκὰ ταβερνεῖα. Δι' αὐτὸ ὁ ἕτερος συνεργάτης μας ἐκ τῆς ποιητικῆς πλειάδος τοῦ «Τριβόλου» κ. Παναγιώτης Χατζηβασιλείου, πωλήσας τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, ἀνεπέτασε τὸ κυανόλευκον λάβαρόν του ἐν μέσῃ ἀγορᾷ δεχόμενος ἀκροάσεις καὶ λαϊκὰς ἐπισκέψεις.

Θὰ εἴχομεν ἀκόμη νὰ ἐπικαλεσθῶμεν ἕνα ἐπισημότατον ἐπιχείρημα, τὸ Διάταγμα τῆς προκηρύξεως τῶν ἐκλογῶν διὰ τὴν 25ην Σεπτεμβρίου. Ἀτυχῶς ὅμως τοῦτο ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ ἀντιπαρερχόμεθα λοιπόν, ἐπειδὴ ἔχομεν λόγους νὰ δισπιστῶμεν πρὸς πᾶσαν εἴδησιν δημοσιευομένην εἰς ἐφημερίδας καὶ μάλιστα εἰς ἐφημερίδα Κυβερνήσεως, ἡτις ἀπὸ τεσσάρων ἐτῶν δὲν κάμει τίποτε ἄλλο ἀπὸ τοῦ νὰ ψεύδεται νὰ διαψεύδει καὶ νὰ διαψεύδεται.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ἀξιότιμε κύριε Λαέ. Εὑρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς ἐκλογῶν. Πέταξε τὴ σκούφια σου ἀπὸ ἀγαλίασιν διότι μετὰ ἕνα μῆνα θὰ προσέλθεις ἀπολύτως ἐλεύθερος εἰς τὰ ἐκλογικὰ τμήματα, ὅπου δεκάδες χαφιέδων λογῆς-λογῆς θὰ σὲ κατασκοπεύουν καὶ ἀπὸ μέσα καὶ ἀπ' ἔξω, καὶ ἀπὸ τὶς πόρτες καὶ ἀπὸ τὰ παράθυρα, νὰ ἐξασκήσεις τὸ ὕπατόν σου καὶ ἱερὸν δικαίωμα: Νὰ ἐκλέξεις τὸ σαμάρι σου, ρίπτων εἰς τὴν κάλπην τὸ φακελάκι ποὺ θὰ σοῦ ἐπιβάλουν οἱ ἐκμεταλλευταί σου.

ΤΣΑΔΔΑΡΗΣ. — Σ' ἔφαγα Σατανᾶ!
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. — Τώρα νὰ... σηκωθεῖ μιὰ ὁ Κονδύλης καὶ λογαριαζόμαστε!
(Τοῦ κ. Γ. Ι. Κακαδέλλη)

ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Ὁ «Τρίβολος» ἐπιθυμῶν νὰ κρατήσει τοὺς ἀναγνώστας του ἐνημέρους τῆς προεκλογικῆς κινήσεως, καὶ νὰ μεταδίδει εἰς αὐτοὺς τὰς σοφὰς σκέψεις τῶν ἐκλεκτῶν ὑπὸ ἐκλογὴν πολιτευομένων μας, ἐπεσκέφθη τὸν διαπρεπῆ ποιητὴν καὶ ἐμπνευσμένον συνεργάτην του πολιτευόμενον κ. Παναγ. Χατζηβασίλην καὶ τοῦ ἔθεσεν ἐνδιαφέροντα τινὰ ἐρωτήματα ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως.

Ὁ κ. Χατζηβασιλείου εἰργάζετο πυρετωδῶς ὅταν ἀνήλθομεν τὴν κλίμακα τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου πολιτικοῦ του γραφείου.

Μόλις δὲ νεανίας της, ἐκτελῶν χρέη ἰδιαιτέρου γραμματέως προφανῶς, μᾶς ἀνήγγειλε, ἠγέρθη εὐγενέστατα διὰ νὰ μᾶς προϋπαντήσει. Ὁ πληθυντικὸς δὲν εἶνε τρόπος τοῦ λέγειν, διότι πράγματι εἴμεθα δύο... Ὁ συνάδελφος κ. Μανώλης Βάλης, παλαιὸς γνώριμος καὶ διδάσκαλος ἂν δὲν ἀπατώμεθα τοῦ κ. Χατζηβασίλη, εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς συνοδεύσει εἰς τὴν λεπτὴν ταύτην καὶ δύσκολον δημοσιογραφικὴν ἀποστολήν.

Μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τυπικῶν τινῶν φράσεων εἰσήλθομεν εἰς τὸ θέμα. Θέτομεν τὴν πρώτην μας ἐρώτησιν: «πῶς σᾶς κατέβηκε νὰ πολιτευθῆτε» καὶ ἐνῶ ὁ πολιτευόμενος μας συγκεντρώνει τὰς σκέψεις του, ἡμεῖς τὸν τρώγομεν διὰ τοῦ βλέματος, διὰ νὰ τὸν σκιαγραφήσωμεν πιστῶς.

Ὁ πολιτευτής μας εἶνε νέος, νεώτατος. Ἀλλ' ἐπ' αὐτοῦ θὰ ἐπανέλθωμεν. Ροδοκόκκινος, γεμάτος ὑγείαν καὶ ρώμην, ὑψηλός, κομψός, καλοντυμένος, δίχως μουστάκι, μὲ ὡραία δόντια, ἡδυπαθῆ χείλη καὶ ρώθωνας, διεσταλμένους ἔχει εἰς τὴν ὄψιν του κάτι τὸ ἐλκυστικόν. Τὸν ἐβλέπαμεν καὶ διηρωτώμεθα. Τί νὰ εἶνε! Τί νὰ εἶνε! Ἐπὶ τέλους ὅταν ἔρριψε τὸ βλέμμα του ἐπάνω μας, τὸ ἀντελήφθημεν ἢ μᾶλλον τὸ ἠσθάνθημεν· διότι ἐδοκιμάσαμεν μίαν φρικίασιν εἰς ὅλον μας τὸ σῶμα. ὡς πτηνὰ ὑπὸ τὸ βλέμμα ὄφεως.

Εἶνε λοιπὸν ἡ γοητεία τοῦ βλέμματός του ποὺ κάμει τόσην ἐντύπωσιν. Μᾶς ἀπαντᾶ εἰς τὸ ἐρώτημά μας.

— Εἶνε ἀληθὲς ὅτι εἶχα ἀποφασίσει νὰ ἀπόσχω ὁριστικῶς τῆς πολιτικῆς· ἀλλὰ μετενόησα· ὄχι, ὅπως ὁ Βενιζέλος ὁ ὁποῖος σκοπίμως λέγει καὶ ξελέγει ἀλλὰ διότι εἶμαι ἄνθρωπος ἰδεολόγος, ἀφιλοκερδὴς, καὶ ἀλτρουϊστὴς καὶ δὲν βασιᾶ ἡ καρδιά μου νὰ βλέπω τὸν λαὸν τυραννούμενον καὶ νὰ μὴν

«ΤΡΙΒΟΛΟΣ»

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ

ΛΕΣΒΟΥ		120
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		150
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	Δολ.	5
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ	Δρχ.	2

ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

Η ΕΛΛΗΝΟΠΡΕΠΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΑΙ ΑΓΟΡΑΙ

Ὑπὸ Βαρωνίσκης ΤΑΦ

Αἱ γυναῖκες τρέφουν μεγάλην ἀδυναμίαν πρὸς τὴν φιλανθρωπίαν ἐν γένει. Αὐτὸς εἶνε ἴσως καὶ ὁ λόγος διὰ τὸ νὸ ὑπάρχουν με ταξὺ αὐτῶν καὶ μάλιστα τῶν παρηλίκων, πολλὲς ψυχικάρες. Ἐπειδὴ δὲ καὶ αἱ φιλανθρωπικαὶ ἀγοραί— ὅπως τοὐλάχιστον δηλοῖ τὸ ὄνομά των—εἶνε ἐκδηλώσεις φιλανθρωπίας καὶ δὴ πομπώδεις, ὅλαι αἱ γυναῖκες ἐπιθυμοῦν διακαῶς νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὰς τοιαύτας ἀγοράς. Καὶ ὅμως ἡ συμμετοχή των ὑπόκειται εἰς ἣ ἔπρεπε νὰ ὑπόκειται εἰς αὐστηροὺς κανόνας ἐθιμοτυπίας.

Κυρία μετρίας περιουσίας ἢ μεγάλης μετριοφροσύνης ἡ προμάμη μου Βαρώνη Στὰφ ἰσχυρίζετο ὅτι ὑπαρχουν καὶ μετριόφρονες γυναῖκες, δύνατται νὰ ἀποποιηθεῖ κάλλιστα τὴν θέσιν πωλητρίας εἰς φιλ. ἀγορὰς μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι πολλαὶ θὰ εὑρεθῶσι νὰ ἀντικαταστήσωσιν αὐτὴν καὶ οἱ πτωχοὶ δὲν θὰ χάσωσι τίποτε ἐκ τούτου. Πιθανὸν μάλιστα νὰ κερδίσουν.

Διαφέρουν τὰ πράγματα ὡς πρὸς τὰς γυναῖκας ἐλευθεριωτέρων κάπως ἠθῶν. Αὐταὶ ἔχουν πάντοτε, ὡς ἐκ τῶν σχέσεών των, πολλὰς γνωριμίας καὶ δύνανται νὰ τὰς ἐκμεταλλευθοῦν ἐπικερδῶς ὑπὲρ τῶν πτωχῶν ὡς πωλήτριαι. Βεβαίως αἱ ἄλλαι κυρίαι θὰ τὰς ἴδοῦν μὲ κακὸν ὄμμα μεταξύ των, ἀλλ' αὐταί, γνωρίζουσαι ἐκ φύσεως ὅτι ἡ ζηλοτυπία εἶνε γυναικεία ἀρετή, δὲν θὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν τὴν τοιαύτην ἐχθρότητα, ἀλλὰ θὰ ἐπιμείνουν εἰς τὴν εὐσυνείδητον ἐκτέλεσιν τῶν ἀναληφθέντων καθηκόντων, ἐνθαρρυνόμεναι πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν ποὺ θὰ συρρέουν εἰς τὸ περίπτερόν των ὡς κύνες περὶ χασάπικο, τὸ ὁποῖον ἐπιπλέον διαθέτει καὶ ὡραίαν χασαποσκυλίτσαν. Εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον θὰ σκιαγραφήσωμεν, ὅσον μᾶς ἐπιτρέπει ὁ χῶρος εὐρύτερον τὰ καθήκοντα τῶν αὐστηρῶν ἠθῶν κυριῶν, ποὺ εἶνε καὶ δυσκολώτερα.

προσπαθήσω νὰ τὸν βοηθήσω.

— Δὲν ἐκάμετε συνδυασμόν ;

— Μοναχός σου χόρευε κι' ὅσο θέλεις πήδα, λέγει ἡ παροιμία.

— Εἴσθε ὁ πρῶτος ποὺ ἀρχίσατε τὴν προεκλογικὴν κίνησιν ;

— Κατηγορούμην ἄλλοτε ὅτι ἤρχόμην πίσω-πίσω. Αὐτὸ δὰ ἦτο καὶ τὸ παράπονον τῶν φίλων μου, ἰσχυριζομένων ὅτι, ἀποτυγχάνω, διότι δὲν τοὺς δίδω καιρὸν νὰ ἐργασθοῦν. Ἦλθα λοιπὸν καὶ ἐγὼ ἐφέτος σκανδαλωδῶς ἐνωρὶς διὰ νὰ καταρρίψω αὐτό των τὸ ἐπιχείρημα.

(ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχὲς)

ΓΑΪΔΟΥΡΑΓΚΑΘΑ — ΤΡΙΒΟΛΟΙ — ΤΣΟΥΚΝΙΔΕΣ

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ ΜΑΣ

Μὲ τὴν κιθάρα

Μπάνιο γιατὶ δὲν κάνεις πιά,
τσακπίνα μου Μαρία ;
Κ' εἶνε τὰ κύματα θολὰ
κ' ἡ θάλασσα εἶνε κρύα ;

ΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

«Τὸ οὐζο καὶ ἡ κολώνια εἶνε δυὸ θαυμάσια θερμαντικά, ἐσωτερικὸν τὸ πρῶτον, ἐξωτερικὸν τὸ ἄλλο.» **Δ. Σβορῶνος.**

***

«Ἡ ἀσφαλεστέρα τοποθέτησις τῶν χρημάτων εἶνε τὰ κρατικὰ χρεώγραφα. Μὴν ἀγοράζετε ἀκίνητα.» **Ι. Κριτζᾶς.**

***

«Οἱ ἐπικινδυνωδέστεροι κομμουνιστὰ εἶνε οἱ πλούσιοι τῶν χωριῶν.» **Καδίτης.**

***

«Οἱ κεφτέδες εἶνε ἡ προσφιλὴς τροφὴ τῶν τσιρκονιῶν.» **Ἐμμ. Ζερμπίνης.**

***

«Μὲ τὴ μεσημεριάτικη ζέστη τὸ καλλίτερο δόλωμα γιὰ τὰ μπαλόκ-λιμὰν εἶνε ὁ πάγος.» **Ἀργ. Κατζοῦνος.**

ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

Ὅταν ἕνας περίφημος Τοῦρκος διπλωμάτης, ὁ Ἀλῆ πασᾶς εἶταν πρεσβευτὴς στὸ Παρίσι, οἱ Γαλλίδες τῆς ἀριστοκρατίας ἀρέζουνταν νὰ τὸν πειράζουν, γιατὶ ἤξεραν πὼς θᾶβρισκε πάντα νὰ τὶς πεῖ κάτι ἔξυπνο καὶ λεπτό.

Μιὰ βραδυὰ σένα ἐπίσημο διπλωματικὸ χορὸ ἤρθανε κοντά του κάτι μεγάλες κυρίες καὶ τόνε ρωτήσανε ;

— Μὰ ἀλήθεια στὴ χώρα σας ἕνας ἄντρας παίρνει πολλὲς γυναῖκες ;

— Ναί, κυρίες μου, ἀποκρίθηκε ὁ Ἀλῆς.

— Καὶ γιατὶ τὸ κάμνετε αὐτό ;

Ὁ Τοῦρκος πρεσβευτὴς ἱκανοποιώντας μὲ τὴν εὐγένειά του τὸν ἐγαϊσμό τους τοὺς ἀποκρίθηκε μὲ λεπτότητα.

— Γιατὶ χρειάζονται πολλὲς γυναῖκες τῆς χώρας τῆς δικῆς μου γιὰ νὰ συγκεντρώσουν τὰ προτερήματα ποὺ ἔχει μιὰ μονάχη Γαλλίδα.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΤΑΚΗ ΖΕΡΜΠΙΝΗ. «Λεύτερη ἢ παντρεμένη ;»

Δ. ΠΑΓΙΔΑ. «Ἡ ζωγραφικὴ κοντραπλακέ».

Ι. Θ. ΚΟΡΟΒΙΝΗ. «Ὁ Κομουνισμός».

Σ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ. «Ὁ μπελᾶς τῆς καθαρευούσης».

Γ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ. «Τὸ ἀγέλαστο παιδί».

Κ. ΚΟΝΤΟΥ. «Καλλονὴ ἢ Βατερά ;»

ΔΗΜ. ΖΟΥΡΕΔΗ. «Ἡ γενικὴ ἐπιστράτευσις».

ΠΑΝ. ΒΑΛΑΚΗ. «Ὁ...Μαγδαληνής».

ΣΤΡ. ΑΔΑΜΑΝΕΔΗ. «Τὸ κυνῆγι τῶν ψήφων καὶ τῶν ὀρτυκιῶν».

Γ. ΜΑΡΟΥΔΗ. «Θὰ τὸ πάρεις τὸ κορίτσι».

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Εἰς νεάζοντα συνάδελφον

Ἄϊντε Μανώλη τσελεμπῆ
λεβέντη Μανωλάκη.
Βγάλε τὸ «Ἐμπρός» σου γιὰ νὰ μπεῖ
καὶ τὸ νερὸ στ' αὐλάκι.

ΜΙΚΡΑ ΜΙΚΡΑ

* *Μὲ τὸ βάπτισμα τῶν δρόμων τῆς πόλεως οἱ θελληματάδες ἐχάσανε τὸν μπούσουλα. Ἔτσι προχθὲς ὁ κ. Τσίρκογλους, ἐγύριζε τοὺς δρόμους μὲ ἕνα καλάθι μῆλα διαλαλῶν : «Ποῦ εἶνε ἡ ὁδὸς Σμύρνης ;» Ἀλλ' ἐκείνη δὲν... ἀπήντα.*

* *Ὁ φίλος συνεταῖρος τοῦ κ. Γιαμογιάννη, κ. Σίμος, κατά τινα θυελλώδη πολιτικὴν συζήτησιν εἰς τὸ καφενεῖον ἀπεστόμωσε τὸν ἀντίπαλόν του, ρίψας ἐπὶ τῆς τραπέζης τὸ ἐπιχείρημα: «Πρῶτα πρέπει νὰ μᾶς πεῖς : Ἀντιβενιζελικὸς εἶσαι γιὰ Γουναρικός ;»*

* *Ἀγγλὶς περιηγήτρια, ἐπιθυμοῦσα νὰ φωτογραφήσει χαμάληνν ἀναπαυόμενον ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια, τὸν παρεκάλει διὰ νευμάτων νὰ λύσει τὰ χέρια του διὰ νὰ μὴν σκεπάζεται τὸ γραφικό ζωνάρι του. Οὗτος ὅμως παρεξηγήσας τὴν ἀγγλικὴν μιμητικὴν τῆς ἔδωσε μιὰ μούτζα λέγων μετὰ περιφρονήσεως : «Ντὶπ ξιτσίπουτις εἶνι πλιὰ τοῦτις γὶ Ἰγγλέζις, κακοχρονάχιν.»*

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΧΙ ΜΟΥΣΗΣ

(Ἀπ' τὰ δυσκατάληπτα)

ΣΕ ΜΙΑ ΜΙΚΡΟΠΑΝΤΡΕΜΕΝΗ

Μὲ τὸ σταυρὸ στὸν ὦμο σου
ὅλη ὀμορφιὰ καὶ χάρη
στὸ Γολγοθᾶ πορεύεσαι
μικρό μου ξεπτάρι.
Δόστου στὸν Κυρηναῖο σου
νὰ σοῦ τόνε κρατήσει
τὸν τραγικό σου ἀνήφορο
ἴσως ἀναχαιτίσει.

ΜΑΡΙΑ Γ.

Ο ΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΗΣ ΜΑΣ

Σὰν ἰδεῖς εἰς τὸν ὕπνο σου, ὕστερα ἀπὸ καβγᾶ μὲ τὴν γυναῖκα σου, πὼς εἶχε ψιλὴ κουβέντα μὲ τὴν πεθερά σου, τότε φρόντισε νὰ κρύψεις τὰ μαχαίρια τῆς κουζίνας, πρὶν ξανακοιμηθεῖς.

Ἐὰν πάλιν ἰδεῖς ὅτι ἡ πεθερά σου σοῦ κάνει δῶρον φαγώσιμον, μὴν τὸ φᾶς διότι θὰ δηλητηριασθεῖς. Ἀλλὰ καὶ ἂν εἶνε φόρεμα κάψτο, ἐνθυμούμενος τὸ πάθημα τοῦ Ἡρακλέους ἀπὸ τὴν Δηϊάνειραν, ποὺ ἤτανε μάλιστα μόνον γυναῖκα του καὶ ὄχι πεθερά του.

ΝΟΙΩΣΜΑΤΑ

(Γνήσιο)

Κλειδώνου μανταλώνου
τοὺν κλέφτ ἀφίνου μέσα.

(Μὰ τοὺ κατάπνάρ τ' λημοῦς
ἐν ἀν ἔφτου π' βάζ' ! νοῦς).

Λύσις : **Ἥλιος καὶ τζάμι**

Η ΛΕΣΒΙΑΚΗ ΑΝΟΙΞΙΣ

Μετὰ Λεσβιακῆς ὑπεριφανείας ὁ «Τρίβολος» ἀναγγέλλει εἰς τὸ νοῆμον του ἀναγνωστικὸν κοινὸν ὅτι ἐνεφανίσθη εἰς τὴν πόλιν μας, καὶ ἀκριβῶς κάτω ἀπὸ τὸ μπαλκόνι τοῦ Α' ἀστυνομικοῦ τμήματος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου, ὡς ἰσχυρίζεται ὁ φίλτατος κ. Πιτικάκης μόνον καφὲς δὲν προσφέρεται εἰς τοὺς φιλοξενουμένους, νέος ποιητικὸς ἀστὴρ πρώτου μεγέθους ἢ ἀκριβέστερον ἕνα μπουμπουκι τῆς Λεσβιακῆς Ἀνοίξεως, ὅπως θὰ ἔλεγε καὶ ὁ.. Δημοκρατίᾳ τῇ λήξει πατριάρχης τῆς Λεσβ. Ἀνοίξεως κ. Στρ. Μυριβήλης.

Πρόκειται περὶ τῆς κοσμικῆς πυγοστόλου καὶ γνωστοτάτης ἄλλοτε—ἐπὶ ἡμερῶν Ντόρου Θεοδωρίδου— κυρίας Κούλας Τριανταφυλλίδου, χήρας τοῦ μακαρίτου πλὴν ἀληθεμονήτου δικηγόρου Τριανταφυλλίδου, ποὺ ἦτο εἰς τὴν ἐποχήν της ἡ πρόσκοπος πάσης μόδας μηδὲ τοῦ φεμινισμοῦ ἐξαιρουμένου, ἐξ οὗ καὶ οἱ παροιμιώδεις ὁμηρικοὶ καβγάδες των ὑπὸ τὴν οἰκογενειακὴν στέγην, οἵτινες καὶ ἐτροφοδότησαν ἐπὶ μῆνας τὰς στήλας τοῦ μακαρίτου συναδέλφου «Μυτιληνιοῦ» μὲ ὕλην ξεκαρδιστικήν, καραμανλίδικης, συζυγικῆς καὶ ἀρχαιοπρεποῦς ἀλληλογραφίας. Αἱ ἐπιστολαὶ ἐκεῖναι ποὺ ἤρχιζαν μὲ τὴν στερεότυπον προσαγόρευσιν «Γκούλα Γκουλᾶς χαίρειν» καὶ τἀνάπαλιν ἐδείκνυον πράγματι ὅτι ἡ νεαρὰ τότε κ. Γκούλα ἐθεράπευσεν τὰ γράμματα καὶ εἶχε μέλλον. Οὐδεὶς ὅμως θὰ ἠδύνατο νὰ φαντασθεῖ ὅτι μετὰ πάροδον χρόνου, βραχυτέρου τῶν δύο δεκαετηρίδων ἢ ἥκιστα ἄβρὰ ἐκείνη ἐπιστολογράφος παρ' ὅλον τὸ ἀνθηρὸν ἐπίθετόν της θὰ ἐξηλίσσετο εἰς ποιητικὸν θάμνον ἀξιοθαύμαστον καὶ ἄξιον νὰ καταλάβει προέχουσαν θέσιν εἰς τὸ περιβόλι τῆς Λεσβιακῆς Ἀνοίξεως.

Καὶ ὅμως ὅλα εἶνε δυνατὰ ὑπὸ τὸν Λεσβιακὸν οὐρανόν, ὁ ὁποῖος ἔχει κατασυκοφαντηθεῖ ἀπὸ τοὺς ξένους, ὡς παράγων δῆθεν μόνον λαδάδες,...ὀξυμετρητὰς καὶ ἀγραμμάτους τινὰς δημοσιογράφους.

Ἀλλ' εἶνε καιρός, νομίζομεν, νὰ παραδέσωμεν ἕνα ἀπόγευμα τῆς ποιητικῆς ἀνθίσεως τῆς ἀφανοῦς ὑπαστυνομικῆς σιγαροπώλιδος. Προηγουμένως ὅμως κρίνομεν ἐπάναγκες νὰ κάμωμεν εἰσαγωγήν τινα εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ποιήματος, διὰ νὰ γίνουν καταληπταὶ εἰς ὅλον των τὸ βάθος αἱ λεπταὶ του ἔννοιαι.

Ἡ ποιήτριά μας, κ. Κούλα ἦν τοῦ λοιποῦ θὰ ἀποκαλῶμεν Γκούλαν τιμῆς ἕνεκεν πρὸς τὸ πρῶτον ἀκουσιόν της λογοτεχνικὸν ψευδώνυμον, ἀπομείνασα χήρα, ἐτάφη ἐπὶ μακρὰ ἔτι ζῶσα ἐντὸς κιβωτίου εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Α'. ἀστυνομι-

«ΤΡΙΒΟΛΟΣ»
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΠΑΡΟΔΟΣ ΑΓ. ΘΕΟΛΩΡΩΝ
Προϊστάμενος Τυπογραφείου
ΘΑΝΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ
(Προσφυγικὸς Συνοικισμὸς)

κοῦ τμήματος. Ἐκεῖ μέσα ἔκλαιε τὸν μακαρίτην, προέλεγε τὰ μέλλοντα εἰς τὰς ἀνυπάνδρους τέως παρθένους καὶ ἀειπαρθένους, ποὺ τὴν ἐπεσκέπτοντο, καὶ ἀνέμενε τὸν θάνατον διὰ νὰ τὴν ἀπολυτρώσει ἀπὸ τὸν μάταιον τοῦτον κόσμον καὶ τὴν... ζωὴν ἐν τάφῳ.

Ἀλλ' αἴφνης μίαν ὡραίαν πρωΐαν τῆς τελευταίας ἀνοίξεως, μόλις εἶχεν ἀπομακρυνθεῖ τῆς μάντιδος καλύβης της ἕνας νέος καλλιτέχνης ποὺ ἠγόρασε τσιγάρα καὶ τὴν ἔβλεπε... καὶ τὴν ἔβλεπε, ἠσθάνθη παλμοὺς εἰς τὸ ἐσβεσμένον θεωρούμενον στῆθος της, τῶν ὁποίων τὴν φύσιν δὲν ἐβράδυνε νὰ διαλευκάνει. Ἐπρόκειτο περὶ ἔρωτος καὶ μάλιστα κεραυνοβόλου, εἰς τὸν ὁποῖον παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα καὶ ὁ νέος ἀνταπεκρίθη. Τὸ τοιοῦτον ἀνέφερεν εἰς ἀνωτάτους τινὰς δικαστικοὺς φίλους καὶ πελάτας της, οἵτινες τὴν συνεβούλευσαν νὰ μὴ κωφεύσει μὲν εἰς τὴν φωνὴν τῆς καρδίας της καὶ τοῦ νέου, ὅστις ἐν τῷ μεταξὺ ἐζήτησε τὴν χεῖρα της, ἀλλὰ καὶ νὰ προτιμήσει πολιτικὸν γάμο, ἵνα μή, ὅταν μετ' ὀλίγον παύσει νὰ κτυπᾷ ἡ καρδία της καὶ ἀντ' αὐτῆς κτυπᾶται ἡ ράχη της, ἀδυνατῇ νὰ βγάλει τὸν διάβολον ἀπὸ τὸ κεφάλι της.

Ὁ γάμος ἔγινε, διὰ συμβολαίου περιέργου ὑποδείγματος τῶν δικαστικῶν καὶ ὁ γαμβρὸς ἔλαβε 16.000 δραχμὰς διὰ νὰ τὰς παίξει εἰς τὸ χρηματιστήριον καὶ νὰ πλουτήσουν. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ παίξιμο μὲ τὰ χρεώγραφα ἔχει κάποιαν διαφορὰν ἀπὸ τὸ παίξιμο εἰς τὸ βιολί, τὰ χρήματα ἐχάθησαν.

Ἰδοὺ διατὶ νεόπανδρος ὁ λατρευτὸς νέος Γκουλᾶς ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψει τὴν νυμφικὴν κασσέναν παστάδα καὶ νὰ ταξιδευτεῖ εἰς γειτονικὴν νῆσον κατ' ἄλλους μὲν διὰ νὰ κερδίσει χρήματα, κατ' ἄλλους πάλιν διότι ἐβαρύνθη νὰ ζεῖ μέσα εἰς τὸ κλουβί. Τὴν τελευταίαν ταύτην ἐκδοχὴν, τείνει νὰ πιστεύσει καὶ ἡ ποιήτριά μας, ὡς διαφαίνεται εἰς τοὺς στίχους ποὺ θὰ παραθέσωμεν ἐπὶ τέλους, μολονότι καθ' ἃ ἐδήλωσεν αὕτη χθὲς εἰς συντάκτην μας, ὁ καημένος ἦτο ἕνα κομμάτι μάλαμα καὶ πρόθυμος τόσον ὥστε νὰ μὴ βαρύνεται ὁσάκις τὸν παρεκάλει, νὰ κύπτει ἀγογγύστως ὑπὸ τὸ κρεββάτι διὰ νὰ ταγίσει τὴν δεμένην ἐκεῖ ὄρνιθα.

Τὸ ποίημα δὲν ἔχει τίτλον:

«Σκέψου, σκληρὲ, ποὺ μιὰ ψυχὴ
γιὰ σένα κινδυνεύει
κ' ὥστα ποὺ ζεῖς τὸ κρῖμα της
σκληρὲ θὰ σὲ πεδεύει.
Βασανισμένο μου κορμὶ
φαρμάκι σὰ βρεῖς πιέτο·
γιατὶ πολὺ ὑπόφερες γιὰ μίαν ἀγάπη φέτο.
Ποιὲς πίκρες καὶ ποιὰ βάσανα,
δὲν ἔχω περασμένα.
Καὶ ποιὰν ἡμέρα θὰ βρεθεῖ
χαρούμενη γιὰ μένα;
Τὸ ἄχ τὸ ἀτελείωτο
πότε θὰ τελειώσει;
Ἄρχισε τὸ κορμάκι μου
σὰν τὸ κερὶ νὰ λιώσει.
Ἄνθη κρατεῖς στὰ χείλη σου
καὶ πέφτουν φύλλο φύλλο
σὰ μ' ἀρνηθεῖς εἰς τὸν Θεὸν
ἐγὼ πλέον σ' ἀφίνω.
Σὰν ἦτο νὰ μὲ ἀρνηθεῖς
ἂς μοῦδινες χαμπάρι,
νὰ δώσω τὸ κορμάκι μου
τοῦ χάρου νὰ τὸ πάρει.»

ΜΙΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. — Ἐπειδὴ τὸ φύλλον μας εἶνε σατυρικὸν καὶ ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ἐκληφθεῖ ὡς εἰρωνικὸς ὁ θαυμασμός μας πρὸς τὸ ταλέντο τῆς ποιητρίας μας, σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ ἀπαγνώσετε ἐκ δευτέρου τοὺς στίχους της χωρὶς προκατάληψιν.

ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ Χ
Ι. ΚΑΤΑΠΟΔΗ

ΜΑΣΤΙΧΑΓΚΑΘΑ — ΑΣΤΙΒΕΣ — ΑΓΑΝΑ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ

«Η ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗ»

Copiryght «Τριβόλου»

Δ. ΛΟΝΤΟΥ

Στὴ νῆσο π' ἀργυρότρελλη
ἐλὴ καὶ διάφνη θάλει
Κι' ἡ φύσις τὴν ἐδώρησε
μὲ Παραδείσου κάλλη.
Κι' ὁ οὐρανὸς στὴ θάλασσα
μορφιές του καθρεφτίζει.
Τὸ κῦμα στὸ πανώριο της
γιαλὸ γλυκὰ φλοισβίζει.
Σὰν νάναι λύρα τῆς Σαπφοῦς
καὶ θεία μελωδεῖ.
Ἡ Μοῦσα μου σὰν μάννα
καὶ πάλι μ' ὁδηγεῖ.

Μὰ πέφτω ἀπ' τὸ Πήγασο
κοινὸς θνητὸς θωρῶ.
Νὰ ψάλλω ὅσα δὲ θέλω
μὲ πόνο καὶ καημό.

ΝΕΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Μᾶς πληροφοροῦν ὅτι ἱδρύθη ἐν Ἀκρωτηρίῳ «Σύλλογος Γεροντοπαλληκαριῶν» μὲ πρόεδρον τὸν κ. Γρηγ. Κούμπαν, ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Εὐγενίδην, Γεν. Γραμματέα τὸν κ. Δημήτρ. Σβερῶνον, εἰδικὸν γραμματέα τὸν κ. Καρίνον καὶ ταμίαν τὸν κ. Παναγ. Βασιλείου. Μέλος δὲ ἀντιλογίας τὸν κ. Τάκην Ζερμπίνην. Ὁ Σύλλογος θὰ προσλάβει καὶ θηλυκὰ μέλη, σκέπτεται δὲ νὰ ἐξαπλωθεῖ καὶ εἰς τὴν πόλιν μας, ζητήσας ἤδη καὶ πρὸ πάσης σχετικῆς ἐνεργείας τὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἀντιλήψεις τοῦ φίλου κ. Παναγ. Στυλιανοῦ.

Σκοπὸς τοῦ Συλλόγου, ὅπως πληροφορούμεθα εἶνε ἡ αὐτοπαρηγορία τῶν μελῶν, καὶ ἡ τέρψις αὐτῶν διὰ ραδιοφωνικῶν συναυλιῶν προλογίζει ἀνὰ πᾶσαν Τετάρτην, τελικὸς δὲ τοιοῦτος ἡ... ἀμοιβαία ἀποκατάστασις τῶν μελῶν. Εἰς τὸν νέον Σύλλογον εὐχόμεθα πᾶσαν προκοπὴν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Πατρίδος.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΗΒΓΙ ΤΟΥ ΙΛΑΜΙΤΖ

Σ'ἰγουρα ἤρτι, κμπάρι, γι ὥρα
νὰ χουρίσου μὶ τ' Θουδώρα.
Μήδ' θυμὴ πλιὰ μήδι ψ'μένι
τρώγιτι γὴ κουντουρτζμένι.
Γὼ δὰ ἀπ' ἔδιου τσ' ἰφτὰ μῆνις
πρὶν σφίξιν ἀκόμα οἱ πεῖνις.
Θυμάσιτου ντὲ ποὺ ἡ Θουδώρὰ
χώρις τν ἄδειαμ πάγι στὴ χώρα
διαζύγιου θὰν εἶχα
τσ' ἤθιλα νὰμι μπικιάρς
καλουντμένους, κμπάρι, [στν τρίχα
ἴδιους Συριανὸς ρουφιά- [νους
κατὰ π' λάλει (1) τσ'ὶ [Κατσγιάνους
τσ'ὶ νὰ μὴν ἔχου ἄλλις [ἔνοις
μούνου, σὰν ποῦμι τσ'ὶ [γλὰρς
νὰ πλαλιῶ πλιὰ πίσου [ἀπ' τ'ς Τζένεις.

Σ'ὺ μὶ μπόξις νὰ χουρίσου
σ'ὺ ποὺ δότσ'ισίμτα (2) πίσου
τὰ χαρτιὰ μὶ τ'ς κότσ'νις τ'ς δοῦλις.
(Κρῖμα στ'ς κόπ, κρῖμα στὰ πούλια!)
τσ'ὶ τραβᾶ τοὺν ἔρμουντ Τίνις
πὶ τς ζλιακρόκατάσιντ(3) τ' ζούλια.
Ποὺ νὰ μλήξ'ς μὶ κουπιλδοῦλις!
Νὰ στὴ μιὰ παράδις δίνις
στ'ν ἄλλι τ' βαμένι μὶ τ'ν κόφα μῆλα,
τζίπσιστην ἔφτη πσὶ μίλα
τσ' ἡ γὴ γρίνια παίρνι τσ'ὶ δίνι.
Ἔφτα πῆτσ'ις τουν τοὺν Τίνι!...
Σ'ὺ τσ'ὶ Τάσους, δικηόρους.
Τὰ(4) τνή πήσου ἔγιτοια γυναῖκα
ρὲ Στρατήγι(5) τσ'ὶ ρὲ Ἀνιστάσ'!
Μπάγι(6) θέλιτι ἀ μὴ σκάσ';
Ποῦ βρίσκουμι; Στ' Ἀγιουνόρους
τσ' ἐ μ' ἀφίνι ἀ κάνου ζάλου
μὶ τοὺν κόσμου νὰ γλιντίσου
μοὺ τσ'νηγᾶμι πλιὰ ἀποὺ πίσου
τσ'ὶ μαθαίνι τόνα τσ'ὶ τάλλου
τσ'ὶ γαβγίζ' γι ἰλισ'άρς! στσ'ύλους!
Τίπουτα! Ἤβγι πλιὰ τοὺ ἰλάμ,
θὰ τ' χουρίσου, βὲρ-σιλάμ.
Σ'ύ, σὰν κμπάρους τσ'ὶ σὰ φίλους
πρὲπ ἀ μὶ σταθεῖς στν ἀνάτζη'μ,
νὰ γλυτώσου ἀπ' τοὺ μαράζ'ιμ
Πρέπ τὴ δλιὰμ ἀ τνὴ λουγιάξς.
Νὰ καθίγις τσ'ὶ νὰ ξιτάξ'ς
μὶ τνἀπουμουνὴ τν ὑπόθισ'
Ὄχι σὰν τ'ν ἄλλι βουλὰ μὶ τ'ν πρόθισ'
νὰ μᾶς ξαναφέρ'ς σ' ὀμόνοια
(μιὰν ὀμόνοια μὸ διχόνοια)
γιατὶ δὲν ἀλλάζου ἀπόφασ'
ξέριτου, μὶ καμιὰν πρόφασ'.
Ἔ τνὴ θέλου τσ' ὁ,τ θέλις πέ.
Σ'χάθκατνα τ'ν παλιουκαχπέ.
Δέ τσ'ὶ μίλιξι τ'ς Δισπουτάδις
τ'ς δικη-όρ τσ'ὶ τ'ς δικαστάδις.
Πέτ ς(7) τ'ς καμοὶμ μπάγι μ' ἰλιπθοῦν.
Τσ'ὶ νὰ τ'ς πεῖς μὴν παντριφτοῦν,
ὅσ' γλυτώσαν τσ' ἐν τὴν πάθαν
γιατὶ θὰ τοὺ μιτανοιώσιν.
Δυὸ-τρεῖς φίλοιμ ποὺ τὰ μάθαν
τὰ τραβῶ ἀπ' τὰ πέρσ' τοὺ χιμῶνα,
δώκαν πίσου τ'ν ἀρριβῶνα.
Τσ' ἄλλι πουλλοὶ θὰ τνὴ γλυνώσιν
γιατὶ γὼ γίνιμα διδάχους(8)
μὲς τ'ν Ἀγιάσ'ου γινικουμάχους.
Ταγισι, π'λέγις τ'ς χαραμουφάδις
τσ'ὶ νὰ μὴν ἰλιπθεῖς τ'ς παράδις.
Τσ'ὶ τοὺ πκάμσουμ γὼ θὰ πλήσου
μὰ τ'ν πουτάνα θὰ τ' χουρίσου.
Τσ'ὶ νὰ κάνιν τὰ διασκάντουν,
μὴν πᾶν τσ'ὶ μᾶς ξιχρουνίσιν,
σὰν π' τὴν ἔπαθι τοὺ Μνὰ
π' χώρσι πλιὰ κατὰ χρονῶ!
Φτή, μαθέ, δὲν εἶνι ἡ δλιάντουν
νὰ δικάζιν τ' κόσμ τ'ς ντεδάδις;
Ὅσου τσ' ἂν τὰ ψ'λουκουσ'νίσιν,
ὅσ' μαρτὺρ τσ'ὶ νὰ ξιτάξιν,
ἅμα τς ἔχις τσ'ὅλα(θ) ταΐσμένι
ἔδιετς ποῦνι οὐλιντουν πνασμένι,
γὼ λέγου πούς θὰ προυφτάξιν
οἱ κανὲ-δυὸ-τρεῖς δδουμάδις.
Ὥστι, μὴν ἰλιπθεῖς παράδις.

ΤΙΝΙΣ

ΛΕΞΙΔΟΓΙΟ: 1. Λαλῶ=λέγω. 2. Μορτάδωκες. 3. Ἀπὸ τῆς ζουλιαρόγατάς μου. 4. Τὶ νά; 5. Στρατήγη, Στρατήγι, Τίνι=Στρατῆ. 6. Μήπως; 7. Πές τους. 8. Διδάσκαλος, κήρυκας. 9. Συγχρόνως.

ΓΕΛΑΤΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ

Ὁ κυνηγὸς σ' ἕναν ἀπὸ τοὺς τσαντατζῆδες του.

— *Μὲ τὴν ἄδεια τοῦ κυνηγιοῦ, μὲ τοὺς μισθοὺς τῶν ἀνθρώπων, τὰ πυρομαχικὰ καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἡ κάθε πέοδικα ποὺ ἀκοτώνω μοῦ στοιχίζει 80 ὀραχμές.*

— *Καλὰ τόλενα ἐγὼ στὸ Γιάννη σήμερα τὸ πρωὶ τῶς «Δὲν εἶνε δυνατὸ παρὰ ὁ ἀφεντικος ἐπίτηδες νὰ χάνει τόσες τουφεκιές!»*

***

Λογική.

— *Μαμὰ, γιατὶ κυνηγοῦνε τὶς τίγρεις καὶ τὰ λεοντάρια;*

— *Γιατὶ σκοτώνουνε τὰ καημένα τὰ ἀρνάκια.*

Ὁ μικρὸς, ὕστερα ἀπὸ βαθειὰ σκέψη:

— *Τότε, γιατὶ δὲν κυνηγοῦνε καὶ τοὺς χασάπηδες;*

***

Στὴν ταχ. θυρίδα.

— *Πάρτε πίσω αὐτὸ τὸ γραμματόσημο· δὲν ἔχει γκόμα.*

— *Α! μὰ ὄχι! Βαρέθηκα νὰ τὸ παίρνω καὶ νὰ τὸ ξαναπουλῶ. Εἶστε ὁ ἑνδέκατος ἄνθρωπος ποὺ τὸ γλύψατε σήμερα.*

***

— *Βαρκάρη! Ἡ γυναίκα μου μὲ τὴ μητέρα της θέλουν νὰ πᾶνε βαρκάδα. Εἶσαι βέβαιος; πῶς ἡ βάρκα σου εἶνε γερὴ καὶ δὲ θὰ βουλιάξει;*

— *Βεβαιότατος κύριε.*

— *Τότε, δὲ μοῦ κάνει...*

***

— *Δὲ μοῦ λὲς, παιδί μου, ποιὸ εἶνε το ζῶον ποὺ προμηθεύει τὶς γοῦνες τῆς μητρός σου;*

— *Ὁ κὺρ Γιάννης, ὁ φίλος τοῦ Μπαμπᾶ, Δάσκαλε.*

Τ. Τ. Τ. Τ.

Κον Ψ. Ω. Δὲν ἐδημοσιεύθη διότι ὁ «Τρίβολος» δὲν εἶνε ἰμπεριαλιστικὸ φύλλο καὶ, κατὰ μεῖζονα λόγον, δὲν κάνει ἐθνικιστικὴ πολιτικὴ εἰς ὄφελος τῆς λαϊκῆς τσέπης καὶ πρὸς ὄφελος Ἑλλήνων τινῶν βιομηχάνων.

Δ)δα Μ. Γ. Δὲν μᾶς ἠξιώσατε ἀπαντήσεως ἐπὶ τοῦ ἠθικοκαταλήπτου ἐκείνου. Διατὶ μᾶς περιφρονεῖτε;

Ἐργάτην. Διατὶ ἀνυπόγραφον; Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ ἐστείλαμεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν διὰ νὰ ἐνεργήσει ἀνακρίσεις.

Κον Εὐάγγ. Βικέλην (ἐνταῦθα). Τὸ εὐγενικὸ γράμμα σας μᾶς συγκίνησε. Εἶσθε καλοπροαίρετος ἀνεγνώστης. Ὡστόσο εὐχαριστοῦμε. Καὶ «μὲ γειὰ» τὰ παπουτσάκια τοῦ παιδιοῦ, ἂν καὶ θὰ εἴχαμε συμφέρον ἀμφότεροι νὰ μὴν τὰ παλιώσει γρήγορα.

Κον Ε. Τ. (Αἰνιγματώδη ἀποστολέας). Τὸ αἴνιγμα τῆς Φιφῆς καὶ τῆς Φωφῶς, ἐξυπνότατο ἀλλὰ ὡς ἀρκετὰ σόκιν, ἀπορρίπτεται. Στεῖλτε μας ἄλλο... ἀθωότερο.

Κον Τὸπ (ἐνταῦθα). Ἀκόμη δὲν συνήλθατε ἀπὸ τὸν...ζεμπιλικὸν πυρετόν;

Κον Ἀνώνυμον. Τὸ δημοσιεύουμε γιὰ νὰ τὸ δεῖ ὁ κ. Καπερνάρος ἴσως ἀνακαλύψει τὴ Μηλιὰ σου καὶ τὴ ραδίσει καταλλήλως.

«Πότε θὰ νοίξουν τὰ σχολεῖα
νὰ ἔρθει πίσω ἡ Μηλιὰ
ἡ δασκάλα ἡ κοπελιὰ
νὰ μορφήνει τὸ χωριό μας,
καὶ νὰ δρέψουμε οἱ δυό μας
μῆλα, ρόδα τς καὶ ἴα».

Σ. Τριβ. (Μὴ σᾶς δοῦνε τὰ παιδία).

ΕΓΧΩΡΑΙ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΣΥΜΠΕΘΕΡΕΣ

= Παρέα κοντσομπόληδων εἰς τὸν Μακρυγιαλὸν ἐσχολίαζε τὸν ἑλληνικὸν... ρυθμὸν ποὺ ἔδωκε στὴ γυναικεία ἀμφίεση ἡ Μόδα, ἀκολουθοῦσα τὸ δόγμα τῆς προστασίας τῶν ἐγχωρίων προϊόντων. Ἀφορμὴν εἰς τὴν συζήτησιν ἔδωκαν δυὸ περιπατήτριες βλάχικα φορεμένες

— Βλέπεις μὲ πόση χάρη φοράνε τὴ βλάχικη φούστα, λέγει ὁ ἕνας.

— Εἶνε χαριτωμένη διότι τὴν φοροῦν καὶ πάνε περίπατο. Οὔτε βοσκίζουν οὔτε ἀρμέγουν πρόβατα.. Καὶ τότε ἐπεμβαίνων ἕνας κακόγλωσσος τρίτος εἶπε:

— Τὶ σχέσιν ἔχει αὐτό; Ἂν δὲν ἀρμέγουν μπορεῖ νὰ ἀρμέγωνται.

= Ἀξιόπιστος κατὰ πάντα κυρία μᾶς ἀφηγήθη τὸ ἑξῆς χαριτωμένον. Εἰς τὸ σπίτι της συχνάζει ὁ πρὸ πολλοῦ ἐνηλικιωθεὶς μονογενὴς υἱὸς κάποιου οἰκογενειακοῦ της φίλου, ποὺ καμαρώνει διὰ τὸν διάδοχόν του, θεωρῶν αὐτὸν σπίρτο μονάχο. Αὐτὸν τὸν σπιρτόζον υἱὸν ἡ κυρία παρεκάλεσε νὰ τῆς ταχυδρομήσει ἕνα γράμμα. Ὅταν τὸ βράδυ πῆγε στὸ φιλικὸ σπίτι ὁ νέος κ. Σπίρτος παρεκάλεσε τὴν κυρίαν νὰ τὸν συγχωρήσει ποὺ δὲν ἔστειλε τὸ γράμμα, διατὶ νομίζετε; Διότι, εἶπε, ἀνεκάτωσε τὸ δίφραγκο ποὺ τοῦ εἶχε δόσει γιὰ τὸ γραμματόσημο, μὲ τὰ δικά του καὶ δὲν κατώρθωσε νὰ τὸ ἀναγνωρίσει, ἐπιφυλαχθεὶς νὰ ζητήσει τὴ βοήθεια τῆς κυρίας πρὸς τοῦτο...

= Ἀργόσχολος συμπολίτης μας ἐξηγῶν τὸ ἐπικρατοῦν σκότος εἰς τὸν Δημοτικόν μας κῆπον, ἀπέδωκε τοῦτο εἰς ρωμαντικὰς διαθέσεις τοῦ δημάρχου κ. Πετροπούλου.

= Ὁ Φαρμακευτικὸς Σύλλογος ἐζήτησε διὰ τοῦ κ. Χρ. Καρατζᾶ νὰ ἀπαγορευθεῖ ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τὸ διαλάλημα τῶν φρούτων εἰς τὴν κεντρικὴν ἀγορὰν, διότι αἱ ἄγριαι φωναὶ παρακωλύουν τὴν δύσκολον ἐργασίαν τῶν φαρμακοποιῶν. Ἡ ἀστυνομία ὅμως, νομίζουσα ὅτι εἶνε δικαίωμα ὅλων τῶν ἐμπόρων ἡ διαφήμισις τῶν πωλουμένων εἰδῶν, κατὰ τὰς μὴ ἀπηγορευμένας ὥρας, ἀπήντησεν εἰς τὸν Φαρμ. Σύλλογον ὅτι καὶ οἱ φαρμακοποιοὶ δικαιοῦνται νὰ διαλαλοῦν τὸ κινίνο τους, νὸ νερὸ τὸ πηγαδίσιο, καὶ ἄλλα σπεσιαλιτέ.

= Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ φίλος κ. Παναγώτης Παραδέλης ἀσχολεῖται εἰς τὴν συγγραφὴν ἑνὸς ἀξιολόγου κοινωνικοῦ ἔργου ὑπὸ τὸν τίτλον «ἡ ἐξαδελφικὴ ἀγάπη».

ΖΗΤΕΙΤΑΙ μυαλὸ γιὰ μερικοὺς ποὺ σκέπτονται νὰ πολιτευθοῦν, γιὰ νὰ σκορπίσουν μάταια καμμιὰ εἰκοσαριὰ χιλιάρικα.

Δοκιμάσατε τὸ λουκάνικο τοῦ Θωμαΐδη;

ΑΦΕΛΕΙΕΣ

Ὁ «Ἐλεύθερος Λόγος» ἤγειρε φωνὴν διὰ τὸ μαρτύριον τῆς σκόνης ποὺ ὑποφέρουν τὰ σπίτια τῆς πλατείας Ἁγίου Γεωργίου ἢ μᾶλλον Εὐδοκίμου. Καὶ παρακαλεῖ τὸν κ. Δήμαρχον νὰ λάβει τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα διότι ἄλλως οἱ ἐνοικιασταὶ θὰ ἐγκαταλείψουν τὴν ὡραίαν πλὴν σκονισμένην ταύτην νέαν συνοικίαν. Ὁ κ. Πετρόπουλος, τοῦ ὁποίου ἰδιοκτησία εἶνε ὁλόκληρος σχεδὸν ἡ νέα αὕτη συνοικία, θὰ ἔσκασε στὰ γέλοια ὅταν ἀνέγνωσε τὸ ἐν λόγῳ ἀρθρίδιον φίλου συναδέλφου. Ἡμεῖς τοὐλάχιστον νομίζομεν ὅτι τὸν ἀκούωμεν νὰ μερμυρίζει κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν τὴν γνωστὴν παροιμία: «Ἔλα παποῦ μου νὰ σοῦ δείξω τὰ γονικά σου».

ΕΧΩ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΑΣ

Γνωστὸς πλούσιος συμπολίτης, διχοτομῶν τὴν τρίχα, ἔκαμε δριμυτάτας παρατηρήσεις, εἰς δουλάκι του ποὺ ἦρθε προχθὲς εἰς τὸ «Πανελλήνιον» μὲ σημείωμα τῆς κυρίας του γιὰ ψούνια.

— Καὶ δὲ μοῦ λές; Ἔφερες μέρος γιὰ τὸ κρέας;

Τὸ δουλάκι κοκκίνισε καὶ ψιθύρισε. «Ἡ κυρία μοῦ εἶπε πὼς δὲν ἔχουμε χαρτιὰ γιατὶ δὲν παίρνετε πιὰ ἐφημερίδες.

— Νὰ πᾷ νὰ πεῖς στὴν Κυράνου νὰ σοῦ δόσει τὸν «Τρίβολο» τῆς περασμένης ἑβδομάδας.

— Μοῦ εἶπε ἡ κυρία νὰ σᾶς πῶ πὼς ἀκόμα δὲν τὸν ἔφερε τὸν «Τρίβολά» μας, ἡ θεία της, γιατὶ ἡ Καίτη τὸν δάνεισε στὶς γειτόνισες κι αὐτὲς τὸν δόσανε νὰ τὸν διαβάσουνε ἄλλες γειτόνισες.

— Νὰ πάρει ὁ διάολος τὶς θεῖες καὶ τὶς γειτόνισες, εἶπεν ὁ κύριος, ἐγειρόμενος ἐν ὀργῇ. Πάμε Τριανταὲξ δραχμὲς τὴν ὀκᾶ θὰ πληρώσουμε πάλι τὰ παλιόχαρτα σήμερα στοὺς Εὐρωπαίους.

Νὰ στραβώσει ἡ μύτη μου, πρὸς, τὰ ἄνω, ἀγαπητοί μου ἀναγνῶσται, ἂν σᾶς λέγω ψέματα. Μάρτυρας προτείνω τὸν κ. Πέτρον Ζαχαρίου, καφεπώλην, τὸν κ. Ἐτιὲν Ταλάσσον καὶ τὸν κ. Μιχ. Φιδέλην.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΓΑΪΔΑΡΟΣ

Εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Βρισᾶς ἐχάθη πρὸ μηνὸς τὸ διετὲς γαϊδουράκι τοῦ κ. Κ. Λινάρδου, νονοῦ τοῦ κ. Τριβολέτου. Εἶνε μάβρο μὲ ἄσπρη κοιλίτσα καὶ σαγωνάκι μὲ ματάκια μαῦρα, φρύδια τῆς μόδας, ξυρισμένο μουστάκι, μετρίου ἀναστήματος καὶ πολὺ χαριτωμένο. Ὅποιος γάϊδαρος τὸ ἔκλεψε, νὰ τσακισθεῖ νὰ μᾶς τὸ φέρει, διότι χρειάζεται διὰ νὰ κουβαλεῖ τὸ ἄφθονο κυνήγι ποὺ θὰ σκοτώνει ἡ εἰμοχαρὴς κ. Τριβολίνα εἰς τὰ Βατερὰ καθ' ὅλον τὸν Σεπτέμβριον. Ἀμοιβὴ μιὰ ἐτησία συνδρομὴ «Τριβόλου».

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ

Σῆμα «τσακμακόπετρα»

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΟΥΤΟΣ
ΝΙΚ. ΔΟΥΚΑΡΕΛΛΗΣ
ΙΩΑΝ. ΤΑΠΑΝΛΗΣ
ΓΕΩΡΓ. Μ. ΣΑΡΑΝΤΙΔΗΣ
ΠΑΝ. ΒΑΜΒΟΥΡΕΛΛΗΣ
ΕΚΤΩΡ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ

ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

Πρωΐ εἰς τὸν Συνοικισμὸν ἔλαβε χώραν πρωτοφανὴς εἰς ὄγκον προεκλογικὴ συγκέντρωσις τῶν κομμουνιστῶν. Ὡμίλησαν πολλοὶ ἐργατικοὶ ρήτορες καὶ ἐψάλη ἡ τρίτη διεθνής. Τὸ πλῆθος κι' οἱ ἀστυνόμοι ἀπεκόμισαν τὰς καλλιτέρας τῶν ἐντυπώσεων. Οὐδεὶς ἐφονεύθη ἢ ἐτραυματίσθη.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

Ὁ κ. Βενιζέλος, ἰσοδυνατὴς εἰς τὸ διαβόητον δόγμα του, ὅτι ὁ πολιτικὸς ἀνὴρ ὀφείλει νὰ λέγει τὴν ἀλήθειαν καὶ πρὸς νὰ ἄνω καὶ πρὸς τὰ κάτω ἔθεσε μὲ ὠμὴν εἰλικρίνειαν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν τὸ ἐκλογικὸν πρόβλημα:

«Ἢ μὲ ψηφίζετε ἢ καθίζω μὲ τὸ ζόρι ἐπάνω εἰς τὸ σβέρκο σας».

ΤΕΧΝΑΣΜΑΤΑ

Γνωστὸς φαλακρὸς γαμβρὸς, θέλων νὰ θολώσει τὰ νερὰ τῆς πραγματικῆς ἡλικίας του, γυρίζει ἐπιδεικτικῶς μὲ τοὺς στρατολόγους καὶ τοὺς περιποιεῖται διὰ νὰ σχηματισθεῖ ἡ ἐντύπωσις ὅτι τοὺς καλοπιάνει ἵνα ἀποφύγει τὴν στράτευσιν.

ΣΟΥΛΤΑΝΑΣ ΠΑΘΗΜΑΤΑ

Ποῖος δὲν γνωρίζει τὴν καλλίμορφον δεσποινίδα Σουλτάναν; Αὐτὸ λοιπὸν τὸ ὡραῖον σῶμα, ὅσοι εἶχαν τὴν τύχην νὰ εὑρεθοῦν εἰς τὰ μπάνια προχθὲς, θὰ τὸ ἔβλεπαν ὁλόγυμνον. Τὸ ἀξιοθέατον γεγονὸς ἔλαβε χώραν ὑπὸ τὰς ἑξῆς συνθήκας: Ἡ δὶς Σουλτάνα, περιφερομένη εἰς τὸ περιγιάλι ἐθεᾶτο τοὺς κολυμβητάς. Δύο ἐξ αὐτῶν ἐξελθόντες εἰς τὴν ἀκτὴν τὴν ἀνήρπασαν εἰς τοὺς στιβαροὺς των βραχίονας καὶ τὴν παρέδωσαν εἰς τὴν ἀγκάλην τῶν κυμάτων. Ἡ Σουλτάνα ἔγινε παπ'. Καὶ ἐπειδὴ οἱ πάπιες ἀρέσουν τὸ κολύμβημα, ἔβγαλε τὰ ροῦχα της, τὰ ἄπλωσε σὲ μιὰ βάρκα διὰ νὰ στεγνώσουν, καὶ παρέδωκε τὸ παρθενικόν κορμάκι της εἰς κοινὴν ὀποβρύχιον θέαν ἐπὶ μίαν καὶ πλέον ὥραν.

ΜΑΡΑΜΕΝΑ ΤΗΣ ΝΕΙΟΤΗΣ....

Μᾶς γράφουν ἀπὸ τὴν Ἀγιάσσον ὅτι τὴν περασμένην ἑβδομάδα ἐξέδραμεν ἐκεῖ ὁ Τοῦρκος Πρόξενος τῆς πόλεώς μας οἰκογενειακῶς, συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τῆς κυρίας καὶ τοῦ ἐκυρίου Δημάρχου. Μετὰ τὸ γεῦμα ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν πλατάνων ἢ τῶν πεύκων—δὲν τὸ ἀποσαφηνίζει ἡ ἀνταπόκρισις—τὰ παιδιὰ τοῦ κ. Προξένου ἀπήγγειλαν ὡραῖα ἑλληνικὰ καὶ γαλλικὰ τραγούδια. Ὁ κ. Πετρόπουλος, κατόπιν τούτου ἐνθουσιασθεὶς, ἀπήγγειλε καὶ αὐτὸς ἕνα ἐρωτικὸν ποίημα εἰς τὴν Τουρκικήν. Τέλος ἡ κ. Δημάρχου ἀπήγγειλε τὸ «Μαραμένα τῆς νειότης μου τἄνθη», καταχειροκροτηθεῖσα.

Ἐὰν μᾶς γράφει ἀνακριβείας ὁ ἀνταποκριτής μας—αὐτὸ εἶνε προτέρημα ὅλων τῶν ἀνταποκριτῶν τοῦ κόσμου—ἡ μισὴ ἡ ντροπὴ δική του καὶ ἡ μισὴ δική μας.

ΖΗΤΕΙ ΔΙΑΤΡΟΦΗΝ

Μέγα σκάνδαλον ἔλαβε χώραν πρό τινων ἡμερῶν εἰς τὸν λιμένα μας. Ὁ νεόνυμφος κ. Κύκλωψ Χαμαλόπουλος τοῦ Γεράνου, κουρασθεὶς ἀπὸ τὰ θέλγητρα τῆς νεαρᾶς καὶ στρομπουλῆς συζύγου του κ. Φαγάνας Βορβοροφάγου τὴν ἐγκατέλειψε ἀσπλάχνως, ἀναχωρήσας εἰς τὸ Κατάκωλον. Ἡ ἀπαρηγόρητος ζωντοχήρα Φαγάνα ἤγειρεν ἀγωγὴν ἐναντίον τοῦ ἀπίστου συζύγου, ὅστις τὴν ἐγκατέλειψεν ἀστόργως καὶ ἀσπλάχνως. Λέγεται ὅτι τὸ δικαστήριον θὰ κηρύξει ἀθῶον τὸν κ. Κύπλωπα, θὰ καταδικάσει δὲ τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν, εἰς τὴν δαπάνην τῆς διατροφῆς τῆς ἐγκαταληφθείσης, ὡς ὑπαίτιον τοῦ ἀναρμόστου τούτου γάμου.

ΚΟΛΥΜΒΗΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Προχθὲς εἰς τὰ μπάνια τοῦ Μακρυγιαλοῦ ἔλαβε χώραν κολυμβητικὴ πάλη ἐπιδείξεως μεταξὺ τῶν κ. κ. Ν. Πρίμπα δημοσιογράφου καὶ τοῦ κ. Εὐστρ. Ἀναγνώστου, πρὸ τῆς γυναικείας μπανιέρας καὶ ὑπὸ τὰ ὄμματα πολλῶν θηλυκῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ μία λεπτὴ σιλουέτα. Οἱ δύο παλαισταὶ ἀνεδείχθησαν ἰσόπαλοι εἰς τὴν πόσιν θαλασσίου ὕδατος.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἐπανέκαμψεν ἐξ Ἀθηνῶν, ὅπου εἶχε συνοδεύσει τὸν κ. Κερκυνόν, ὁ κ. Σοφ. Σακαλῆς, ἀνθηρὸς καὶ γελαστὸς ὅπως πάντοτε. Οἱ πολυπληθεῖς πολιτικοί του φίλοι τὸν ἐπανεῖδον μετὰ χαρᾶς ἐν μέσῳ αὐτῶν.